

یونان

جایگاه زنان در ایران باستان ، یونان باستان و اعراب بیابانگرد جاهلی

نویسنده: شمشاد امیری خراسانی
انتشار: ۷ آذر ۱۳۹۲ ۶۰ دقیقه مطالعه

چکیده مقاله

شهوت همجنس خواهی یکی از انحرافات جنسی است که بواسطه نزدیکی دو جنس موافق با یکدیگر ، یعنی مرد با مرد یا زن با زن ، دست می دهد. همجنس بازی در زن ها به زبان خارجی سافیسیم saphisme یا لسبینیسم lesbianism گفته می شود و همجنس باز زن را لسبین lesbin می گویند. این دو اسم از نام شاعره غزلسرای یونان بنام سافو گرفته شده است که در حدود سال 500 پیش از میلاد در جزیره لسبوس در دریای اژه در یونان می زیست. می گویند او از جنس مرد بیزار بود و با دختران زیبایی که اطراف او پراکنده بودند رابطه داشته و لذت های این کار

پارسیان دژ / یونان

شهوت همجنس خواهی یکی از انحرافات جنسی است که بواسطه نزدیکی دو جنس موافق با یکدیگر، یعنی مرد با مرد یا زن با زن، دست می دهد. همجنس بازی در زن ها به زبان خارجی سافیسیم saphisme یا لسبینیسم lesbianism گفته می شود و همجنس باز زن را لسبین lesbin می گویند.

این دو اسم از نام شاعره غزلسرای یونان بنام سافو گرفته شده است که در حدود سال 500 پیش از میلاد در جزیره لسبوس در دریای اژه در یونان می زیست. می گویند او از جنس مرد بیزار بود و با دختران زیبایی که اطراف او پراکنده بودند رابطه داشته و لذت های این کار را شرح داده است. آندره ژید عقیده دارد که مبدا اصلی همجنس بازی یونان باستان است و می نویسد در یونان باستان در دوره پریکلس و در روم باستان در زمان امپراطوری اوگوست همجنس بازی بیشتر از سایر مواقع همه گیری داشته است. می گویند در یونان باستان حکما و دانشمندان زن را موجودی ناقص می شمردند و به جنس موافق گرایش داشتند و این در حالی است که در باور ایرانیان زن موجودی است مزین به اسرار و شگفتی های فراوان و زندگی بشر در سایه تکاپوی این شگفتی هاست.

...

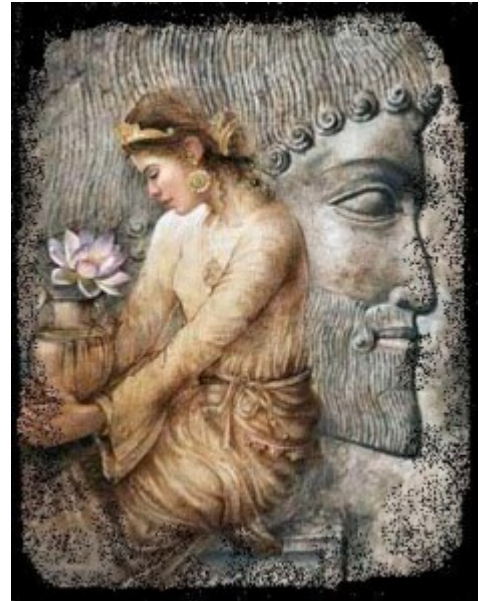
در ایران باستان زنان دارای جایگاه بسیار بلند و مقامی بس ارجمند بوده اند و این نشان از تمدن بسیار غنی ایرانیان بوده است. اگر جایگاه زن را در یونان باستان توصیف کنیم می بینیم که زنان یونانی از اندک حقوق مدنی برخوردار بودند و اعراب با زنان و دختران، مانند چهارپایان رفتار می کردند و آنان را به صورت کالا در معرض خرید و فروش قرار می دادند. اینان، به خاطر حماقت و نادانی، دخترانشان را زنده به گور می کردند.

زن در ایران باستان و در دوره هخامنشی به معنای واقعی در هر مکان و زمان بطور برابر در فعالیت های اجتماعی شریک مرد بوده است و مشهور ترین نمونه برابری حقوق زنان و مردان در ایران باستان اجازه انتقال سلطنت از پادشاه به دختر بود.

در ایران باستان بود که چند تن از زنان ایرانی پادشاه شدند و به جایگاه های والا رسیدند. پوراندهخت و آذرمیدخت دختران خسروپرویز که به تخت پادشاهی تکیه زدند. هما ، دنیاک و آرتمیس از جمله زنانی بودند که در ایران باستان فرماندهی سپاهیان و گاهی عنوان پادشاهی را نیز دارا بودند. زنی بنان پانته آ در زمان هخامنشیان فرمانده گارد جاویدان بود. استاتیرا دختر داریوش سوم هخامنشی فرمانده نیروهای جنگی بود. پری ساتیس همسر داریوش دوم هخامنشی از ارتشبدان آن زمان به شمار می رفت و بسیاری زنان دیگر که مقامات کشوری و لشکری را در ایران باستان برعهده داشتند.

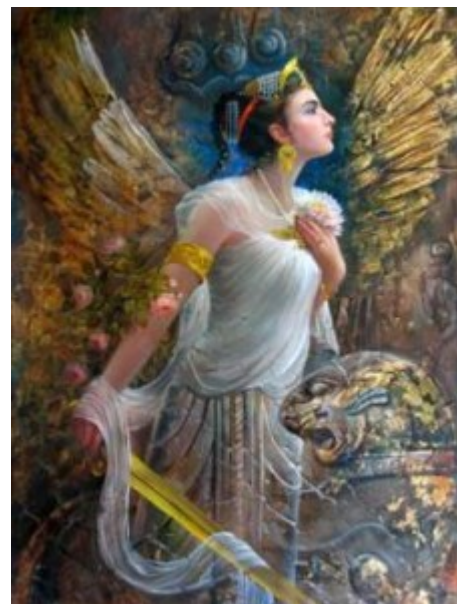

در جامعه یونان پدر خانواده اختیاردار مطلق بود. پدر حق داشت که فرزندان ضعیف خود را بکشد، و در این بین دختران را بیش از پسران می‌کشتند، زیرا آن‌ها نیاز به جهیزیه داشتند و بعد از ازدواج از خدمتکاری خانه پدرآزاد شده و در خانه شوهرشان خدمت می‌کردند. در آن زمان این نوع از اطفال را در ظرف سفالین می‌گذاشتند و در نزدیک معبد یا در سر راه که مردم زیاد عبور می‌کردند، رها می‌کردند، بدین منظور هر کسی که می‌خواست، می‌توانست آن طفل را ببرد و در غیر آن، طفل از گرسنگی می‌مرد یا خوراک حیوانات درنده می‌شد. در جامعه یونان، هدف از ازدواج ازدیاد نسل بود، چون اگر زنی، صاحب فرزندی نیرومند و شایسته نمی‌شد، او را می‌کشتند. از طرف دیگر شوهران را تشویق و ترغیب می‌کردند که زنانشان را به مردان فوق العاده نیرومند قرض بدهند تا از آنان هم صاحب فرزند شوند.

زن از دیدگاه یونانیان

در میان اعراب وقتی به مردی خبر داده می‌شد که دختری پیدا کرده، رنگش از خشم تیره می‌شد و از روی شرمندگی از انظار مردم پنهان می‌گشت. سپس یا با نهایت بی‌علاقگی از دختر نوزاد، نگهداری می‌کرد و یا کودک بی‌گناه را زیر خاک پنهان می‌نمود.

ایرانیان همچون اعراب زن را ننگ نمی دانستند بلکه او را موجودی مقدس و پاک که لازمه حیات است دانسته و مقام او را ارج نهاده اند. در زمان کوروش بزرگ هخامنشی زن حامله حق کار کردن نداشت و بدستور کوروش بزرگ برای زنان حامله جیره و حقوق ماهیانه تا هنگام تولد نوزاد پیش بینی شده بود.

. در میان بعضی قبایل عرب، رسم چنین بود که زنان باردار به هنگام وضع حمل به نقطه‌ای دور از خانواده‌های خود در صحرا می‌رفتند و با کمک زنان دیگر به حفر گودال می‌پرداختند تا اگر نوزاد دختر باشد، کودک بی‌گناه را در میان گودال دفن نمایند و زحمت پدر در به خاک سپردن فرزند، کم شود. در نتیجه، با کشتن دختران بی‌گناه از تعداد زنان کاسته می‌شد و بالاجبار، هر سه یا چهار مرد با یک زن ازدواج می‌کردند. چنین ازدواجی را «ضمم» می‌نامیدند. زن، پس از وضع حمل، به ناچار، به شوهران خود مراجعه می‌کرد و از میانشان پدري براي فرزند خویش پیدا می‌نمود و نوزاد به هر کدامشان که بیشتر شباهت داشت، تعلق می‌یافت و او پدرش محسوب می‌شد. اعراب، حتی دختر را پیش از تولد، شوهر می‌دادند. در جامعه یونان زن بسیار مظلوم بود، زن حق قرارداد در معاملات و حق اقامه دعوا

در محکمه را نداشت و بعد از اینکه شوهرش فوت می‌شد از او ارث نمی‌برد. در یونان قدیم اعتقاد بر این بود که نیروی برتر، یعنی قدرت بارداری از آن مرد است و زن جز حمل و تولد طفل و پرستاری وظیفه ندارد. از طرف دیگر سن شوهر زن آتنی بسیار بالا بود و تقریباً دو برابری زن سن داشت و این مطلب هم باعث شده بود که زن تحت تاثیر عمیق مردان باشد.

یونانیان باستان اکثراً زنان زیر پانزده سال را برای ازدواج بر میگزینند. مردان یونان پس از اولین ازدواج بر طبق قانونشان آزاد هستند و باهر زن دیگری آمیزش و همبستری کنند. موسستن می گوید با فاحشه گان شبها هم آغوش می شویم و با کنیزان و زنان غیر مشروع خود در روزها سلامت جسمانی خویش را تامین می کنیم. فاحشه گری جزوی از رسومات و بازارهای گرم آتن بوده و برای آنکه مردان به راحتی خانه های فاحشگان را بیابند فاحشگان تندیس از آلت تناسلی مرد را بر سر خانه خود آویزان میکردند تا شناخته شوند.

ویل دورانت (در قسمت عشق های پیش از ازدواج) انحرافات جنسی در میان زنان و پسر بچه گان یونانی را بسیار رایج میدانند. به صورتیکه بازرگانان پسران خوب روی زیبا را به شهر می آورند و گران ترین قیمت را این پسر بچگان دارند. مردان تا زمانی که پسران طراوت و تازگی کودکی دارند با آنها نیازهای جنسی خود را برآورده می کنند و سپس وی را به خدمتکاری خانه خویش در می آورند.

. بله این ها حقایقی درباره فرهنگ ایران باستان و یونان باستان است و اکنون خود داوری کنید در مورد اعراب که نمی توان از تمدن کوچکترین سخنی گفت اما آیا یونان باستان مهد تمدن است یا ایران کهن؟ آیا نمی توان یونان را مسلخ تمدن نامید؟ آری یونان باستان مسلخ تمدن است... بدرود

ارجاع به این مقاله

شمشاد امیری خراسانی، «جایگاه زنان در ایران باستان ، یونان باستان و اعراب بیابانگرد جاهلی»، پارسیان دژ، ۱۳۹۲.

خواندن مقاله و پیوست های آن در وبسایت پارسیان دژ

نشانی ثابت این نسخه:

<http://parsiandej.ir/articles/1403/pdf/جایگاه-زنان-ایران-باستان-یونان-باستان>

آخرین ویرایش مقاله: ۲۷ مهر ۱۳۹۹